

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

Egz. Nr 1

plk dypl. Karol DIDENKO

**BEZPOŚREDNI UDZIAŁ PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW
WOJSK, WOJSK SPECJALNYCH I SŁUŻB
W ZABEZPIECZENIU INŻYNIERYJNYM DZIAŁAŃ
BOJOWYCH**

(Materiały pomocnicze)

40865
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASW
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
Egz. Nr **1**

plk dypl. Karol DIDENKO

**BEZPOŚREDNI UDZIAŁ PODODDZIAŁÓW RODZAJÓW
WOJSK, WOJSK SPECJALNYCH I SŁUŻB
W ZABEZPIECZENIU INŻYNIERYJNYM DZIAŁAŃ
BOJOWYCH**

(Materiały pomocnicze)

40865
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA

LIPIEC

1972

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

JAWNE

Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP z 1969 r. poz. 95)

"ZATWIERDZAM"
SZEŃ KATEDRY TWInż.

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz. Nr ...

1

płk doc. dr T. PROCAK

płk dypl. Karol DIDEŃKO

BEZPOŚREDNI UDZIAŁ PODODZIAŁÓW RODZAJÓW WOJSK,
WOJSK SPECJALNYCH I SŁUŻB W ZABEZPIECZENIU
INŻYNIERYJNYM DZIAŁAŃ BOJOWYCH

/Materiały pomocnicze/

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGS WP
Archiwum Biura Zbierów Specjalnych

Nr ewid.

40865

WARSZAWA

LIPIEC

1972 r.

111

THE NATIONAL ARCHIVES
College Park, Maryland

P L A N

I. Wstęp.

II. Zasadnicze zadania zabezpieczenia inżynieryjnego wykonywane przez pododdziały rodzajów wojsk.

1. Pododdziały piechoty zmotoryzowanej /zmechanizowanej/.
2. Pododdziały wojsk pancernych.
3. Ogólnowojskowe pododdziały rozpoznawcze.
4. Pododdziały wojsk raketowych i artylerii oraz artylerii przeciwlotniczej.
5. Pododdziały wojsk łączności.
6. Pododdziały wojsk chemicznych.
7. Pododdziały samochodowo-transportowe.
8. Pododdziały wojsk komunikacji /drogowe i kolejowe/.
9. Pododdziały wojsk radiotechnicznych.
10. Pododdziały tyłowe.

III. Zakończenie.

THE

PROCEEDINGS OF THE

ANNUAL MEETING OF THE

AMERICAN ASSOCIATION OF

PHYSIOLOGISTS

HELD AT

THE UNIVERSITY OF

CHICAGO

DECEMBER 29-31, 1906

AND

JANUARY 1, 1907

AT THE

GRAND HOTEL

CHICAGO

ILLINOIS

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

WASHINGTON, D.C.

I. Wstęp

Współczesne pole walki wymaga realizacji całego szeregu zadań zabezpieczenia inżynieryjnego oraz ogromu prac z tym związanych. W zależności od rodzaju działań bojowych jakość zadań będzie zróżnicowana, a stopień ich realizacji jest uzależniony od konkretnej sytuacji bojowej, czasu, sił i środków, terenu, pory roku i dnia, warunków atmosferycznych itp.

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego, chociaż kiedyś tym pojęciem nie były określane, są wykonywane już od dawna. Szczególnie silnie są one związane z rozwojem wojsk inżynieryjnych i zabezpieczeniem inżynieryjnym działań bojowych. Wzrastające wciąż potrzeby pola walki spowodowały, że na pewnym etapie wojska inżynieryjne nie były już w stanie rozwiązywać wszystkich problemów, jakie wynikają z zabezpieczenia inżynieryjnego działań bojowych. Z przyczyn obiektywnych nie nadążały one za rosnącymi potrzebami.

Ponieważ samo powiększenie wojsk inżynieryjnych oraz dokonywanie w nich zmian jakościowych nie przyniosło poprawy sytuacji w tej dziedzinie, zaistniała konieczność przekazywania pewnych zadań inżynieryjnych do wykonania innym rodzajom wojsk, tym bardziej że wykonanie prac zabezpieczenia inżynieryjnego stało się powszechne.

Na podstawie minionych wojen można stwierdzić, że w historii powstawania i rozwoju wojsk inżynieryjnych charakterystycznym zjawiskiem był ciągły wyścig między potrzebami pola walki a możliwościami tych wojsk. Kiedy potrzeby były stosunkowo niewielkie, wystarczyło tylko posiadanie dostatecznej ilości saperów by na ogół wszystkie problemy związane z zabezpieczeniem inżynieryjnym były przez nich w większym lub mniejszym stopniu rozwiązane. Kiedy ilość tych zadań i zakres prac z tym związanych poważnie się rozszerzył a czas wykonania znacznie skrócił, wówczas same wojska inżynieryjne i poczynania związane z ich rozwojem już nie wystarczają. Przy czym poczynania te mają określone ramy. Zaistniała w tej sytuacji konieczność szukania innych rozwiązań i nowych metod zabezpieczenia inżynieryjnego. Dlatego do realizacji prac

wynikających z powyższego zabezpieczenia zaczęto w szerokim stopniu angażować wszystkie rodzaje wojsk i służb.

Zabezpieczenie inżynieryjne w warunkach współczesnych stało się jednym z podstawowych elementów zabezpieczenia bojowego działań. Przy wzroście roli i znaczenia zabezpieczenia inżynieryjnego poważnie wzrosła ilość zadań zarówno objętościowo, jak i jakościowo w porównaniu do tych, jakie wykonywano w minionych działaniach wojennych. Stąd realizacja poszczególnych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego współczesnych działań, możliwa będzie w wyniku połączonego wysiłku wszystkich sił znajdujących się na polu walki. Znaczy to, że obecnie każdy rodzaj wojsk i służb powinien umieć wykonywać własnymi siłami najprostsze zadania i przedsięwzięcia inżynieryjne, któreby umożliwiały lub też ułatwiały im wykonanie jego podstawowego zadania bojowego. Stąd stałe dążenie do usamodzielnienia rodzajów wojsk pod względem wykonawstwa podstawowych prac inżynieryjnych.

Tak więc zasadniczym celem takiego rozwiązania powyższego problemu jest nie tylko odciążenie wojsk inżynieryjnych, ale również zapewnienie autonomii oddziałom i ZT w zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego współczesnego pola walki. Głównie chodzi o przyspieszenie wykonawstwa prac z tym związanych i zapewnienie ich jednoczesnego wykonania zarówno we wszystkich oddziałach /pododdziałach/, jak też we wszystkich specjalnościach.

Aby realizacja zadań zabezpieczenia inżynieryjnego przez pododdziały rodzajów wojsk i służb nie natrafiała na trudności, muszą być spełniane następujące wymogi:

a/ kadra oficerska rodzajów wojsk i służb powinna być przygotowana do samodzielnego organizowania i kierowania konkretnymi obowiązującymi ich rodzaj wojsk i służb pracami zabezpieczenia inżynieryjnego;

b/ każdy pododdział rodzajów wojsk i służb musi doskonale umieć wykorzystywać prace, wykonywane na jego korzyść przez wojska inżynieryjne /poruszanie się w przejściach w zaporach, przejazd przez mosty kolejinowe, wjazd na promy i wyjazd z nich itp/;

c/ każdy żołnierz musi samodzielnie od przyznanej ilości do re-

c/ każdy żołnierz niezależnie od przynależności do rodzaju wojsk i służb powinien umieć samodzielnie spowodować użyteczny wybuch sporządzonego przez siebie ładunku materiału wybuchowego sposobem ogniowym /wykonanie wykopu lub spulchnianie gruntu w toku prac fortyfikacyjnych, usunięcie bądź zniszczenie pojedynczej miny lub niewypału w rejonie rozmieszczenia itp./.

I. ZASADNICZE ZADANIA ZABEZPIECZENIA INŻYNIERYJNEGO WYKONYWANE PRZEZ PODODDZIAŁY RODZAJÓW WOJSK

1. Pododdziały piechoty zmotoryzowanej /zmechanizowanej/.

Wymienione pododdziały własnymi siłami i środkami wykonują następujące prace w zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego:

- polowe obiekty fortyfikacyjne w ramach rozbudowy rejonów obrony, rejonów wyjściowych i rozmieszczenia. Główny wysiłek w tym zakresie pododdziały skupiają na wykonaniu obiektów zapewniających skuteczność prowadzenia ognia i ochronę przed środkami rażenia przeciwnika, a także warunki dowodzenia i ochronę gromadzonych środków materiałowych. W składzie tych obiektów znajdują się również te, które są przygotowywane dla potrzeb ludzi oraz dla własnego sprzętu bojowego;

- zapory minowe /grupy min oraz przeciwpancerne i przeciwpiechotne pola minowe/ oraz zapory fortyfikacyjne. Wszystkie zapory rozbudowywane są w ramach ogólnego planu i służą głównie do osłony własnych punktów oporu i rejonów obrony;

- niszczenie najprostszych obiektów znajdujących się w rejonie obrony własnych pododdziałów względnie na kierunku ich wycofania. Do prac tych skierowuje się przygotowane w tym zakresie drużyny piechoty /grupy minersko-zaporowe/, a konieczność zniszczenia określonego obiektu powinna być uwzględniona w ogólnym planie niszczeń odzwierciedlającym decyzje przełożonych;

- przejścia w zaporach inżynieryjnych /z wyjątkiem jądrowych/ ustawionych przez nieprzyjaciela. Do zadań tych przeznaczone są grupy rozpoznawczo-torujące organizowane w każdej kompanii piechoty;

- sprawdzają rejony rozmieszczenia pododdziałów pod względem zaminowania i samodzielnie usuwają wykryte miny i niewypały;

- odbudowują obiekty fortyfikacyjne i usuwają zawały powstałe w wyniku uderzeń jądrowych w swoich rejonach rozmieszczenia w ramach likwidacji skutków porażenia bronią jądrową;

- przygotowują /torują/ drogi na przełaj /drogi dojazdowe, objazdy itp./;

- urządzają przeprawy w bród, wpław, po łodzi i desantowe. Przygotowanie tych ostatnich wynika z konieczności zapewnienia forsowania na pływających transporterach opancerzonych. Ponadto, w przypadkach koniecznych wynikających z aktualnej sytuacji bojowej, organizują przeprawę na miejscowych i podręcznych środkach przeprawowych;

- wykorzystują specjalny sprzęt inżynierski i materiały miejscowe dla potrzeb maskowania bezpośredniego;

- prowadzą rozpoznanie na rzecz zabezpieczenia inżynierskiego w ramach jednolitego systemu rozpoznania;

- wykorzystują miejscowe źródła wody, studnie i urządzenia wodociągowe do organizowania punktów zaopatrywania w wodę dla własnych potrzeb.

Ponadto:

Pododdziały piechoty dywizji powietrzno-desantowej wykonują:

- rozpoznanie inżynierskie zapor minowych nieprzyjaciela, przeszkód wodnych, obiektów drogowych i urządzeń hydrotechnicznych w zakresie obowiązuje pododdziały rozpoznania wojsk inżynierskich;

- niszczenia obiektów komunikacyjnych oraz sprzętu bojowego nieprzyjaciela w toku prowadzenia działań bojowych;

- wykorzystują w czasie walki dla potrzeb wykonania własnych zadań środki minersko-zaporowe przeciwnika.

Pododdziały piechoty dywizji desantowej wykonują:

- przejścia w zaporach przeciwdesantowych nieprzyjaciela ustawionych na plaży;

- zapory drutowe i inne zapory fortyfikacyjne w pasie wód przybrzeżnych.

2. Pododdziały wojsk pancernych.

Pododdziały wojsk pancernych, wykorzystując własne siły i środki, w ramach zabezpieczenia ^{inżynieryjnego} realizują dla własnych potrzeb następujące przedsięwzięcia:

- rozbudowują obiekty fortyfikacyjne w postaci okopów i ukryć w rejonach rozmieszczenia i rejonach obrony, wykorzystując do tego celu doczepne urządzenia spycharkowe, i materiał wybuchowy i sprzęt okopowy;

- pokonują zapory inżynieryjne wykonując w nich przejścia. Do torowania przejść w zaporach minowych zazwyczaj wykorzystują przeciwminowe trały przyczepne oraz ładunki wydłużone ^{przewożone} w pojemnikach zamontowanych na czołgu;

- torują drogi na przełaj prowadząc marsz samodzielnie. W przypadku zniszczenia obiektu na drodze marszu, przygotowują objazdy. Oznakowują drogi na przełaj. Samodzielnie określają nośność mostów na drogach przez siebie wykorzystywanych. Zimą oczyszczają dla swoich potrzeb odcinki dróg ze śniegu, wykorzystując do tego celu doczepne urządzenia spycharkowe;

- ustawiają grupy min przeciwpancernych lub przeciwpancerne pola minowe dla osłony własnych rejonów obrony i stanowisk ogniowych /przy organizowaniu obrony bez styczności z nplem/;

- urządzą przeprawy w bród, pod wodą oraz po lodzie;

- wykorzystują specjalny sprzęt inżynieryjny i materiały miejscowe dla potrzeb maskowania bezpośredniego;

- wykorzystują miejscowe źródła wody, studnie i urządzenia wodociągowe do organizowania punktów zaopatrywania w wodę dla potrzeb własnych;

- w ramach likwidacji skutków porażenia bronią jądrową odbudowują obiekty fortyfikacyjne i usuwają zawały powstałe we własnych rejonach rozmieszczenia.

3. Ogólnowojskowe pododdziały rozpoznawcze.

Pododdziały rozpoznawcze wchodzące organicznie w skład oddziałów i związków ogólnowojskowych wykonują następujące prace w zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego:

- rozbudowują stanowiska ogniowe, ukrycia i schrony dla potrzeb własnych;

- ustawiają grupy min i wykonują niszczenia w trakcie prowadzenia rozpoznania jeśli związane jest ono z działaniami dywersyjnymi;

- wykonują dla własnych potrzeb przejścia w polach minowych i zaporach fortyfikacyjnych przeciwnika;

- pokonują trudne odcinki terenu, oznaczają objazdy i doraźnie wzmacniają nawierzchnię dróg dla swoich potrzeb, a w wypadku niemożliwości obejścia zniszczonych odcinków lub obiektów, wykorzystując do tego miejscowe zasoby materiałowe;

- samodzielnie pokonują przeszkody wodne w toku realizacji zadań rozpoznawczych;

- szczegółowo rozpoznają zapory inżynieryjne przeciwnika, wykonując odpowiednią dokumentację oraz dostarczają nowe wzory środków minersko-zaporowych stosowanych przez nieprzyjaciela;

- rozpoznają usytuowanie min jądrowych oraz naziemnych punktów kierowania wybuchami, a w sprzyjających okolicznościach niszczą wykryte punkty kierowania;

- rozpoznają drogi, obiekty drogowe i przeszkody wodne. Rozpoznanie przeszkód wodnych prowadzą pod kątem przydatności dla urządzenia przepraw w bród, wpław, po lodzie i desantowych dla potrzeb ogólnowojskowych. Określają charakter urządzeń hydrotechnicznych;

- określają stopień uszkodzenia mostów i innych obiektów drogowych, jak również obiektów fortyfikacyjnych pod kątem możliwości ich naprawy i ustalenia możliwości wykorzystania w toku działań bojowych przez wojska własne;

- rozpoznają zasoby materiałów miejscowych z punktu widzenia możliwości ich wykorzystania dla potrzeb zabezpieczenia inżynieryjnego;

- rozpoznają zmiany w ukształtowaniu terenu po wybuchach jądrowych i określają możliwości jego pokonania;

- wykorzystują specjalny sprzęt inżynieryjny i materiały miejscowe dla potrzeb maskowania bezpośredniego;

4. Pododdziały wojsk raketowych i artylerii oraz artylerii przeciwlotniczej.

Zabezpieczenie inżynieryjne pododdziałów i oddziałów wojsk raketowych i artylerii oraz artylerii przeciwlotniczej sprowadza się do następujących trzech podstawowych przedsięwzięć:

- zwiększenie odporności i żywotności poszczególnych pododdziałów i oddziałów oraz elementów ugrupowania;

- stworzenie warunków zapewniających swobodę manewru pododdziałom i oddziałom wojsk raketowych i artylerii, zarówno w całym pasie /obszarze/ działań związków ogólnowojskowych, jak i w rejonach ich rozmieszczenia i na stanowiskach ogniowych /startowych/;

- stworzenie niezbędnych warunków zapewniających najskuteczniejsze użycie artyleryjskiego i raketowego sprzętu technicznego.

Realizacje ww przedsięwzięć zabezpieczenia inżynieryjnego osiąga się między innymi przez samodzielne wykonywanie całego szeregu zadań, które stosownie do sprecyzowanych wyżej zagadnień można ująć w trzy wyodrębnione grupy.

Pierwsza grupa zadań stanowiąca zasadnicze przedsięwzięcia zapewniające swobodę manewru w toku wykonywania zadań bojowych wymaga od pododdziałów wojsk raketowych i artylerii zdolności do przygotowania dróg na przełaj podczas samodzielnego marszu oraz dróg dojazdowych do stanowisk ogniowych /startowych/ i w samym rejonie.

W tej mierze wymagane są:

- wytyczanie dróg na przełaj oraz objazdów;

- dokonywania nieskomplikowanej naprawy uszkodzonych dróg i mostów jak np. zasypanie leja, ułożenie nawierzchni kolejowej, wyprofilowanie korony drogi, wykonanie przejazdu przez rowy melioracyjne itp.;

- zwiększania nośności mostu przez ustawianie dodatkowych podpór /głównie ramowych/, jak też przez zakładanie dodatkowego pokładu;

- dokonywanie zapór inżynieryjnych ustawionych na drogach marszu;

- pokonania przeszkód wodnych w bród, po lodzie i pod wodą, a niekiedy przy pomocy miejscowych oraz podręcznych środków przeprawowych.

Druga grupa zadań zabezpieczenia inżynieryjnego obejmuje całokształt prac związanych z ochroną ugrupowania bojowego wojsk raketowych i artylerii oraz artylerii przeciwlotniczej przed oddziaływaniem środków rażenia przeciwnika. Najskuteczniejszą ochroną przed oddziaływaniem środkami rażenia nieprzyjaciela obok zapewnienia swobody manewru stanowi fortyfikacyjna rozbudowa terenu. Stąd też zadania tej grupy sprowadzają się przede wszystkim do wykonania prac ziemnych w rejonach zajmowanych przez pododdziały /oddziały/ raketowe i artylerii oraz artylerii przeciwlotniczej.

Ta grupa zadań obejmuje umiejętności wykonania samodzielnego, następujących prac:

- przygotowanie okolic, ukryć dla ludzi, sprzętu bojowego i pojazdów w rejonach ześrodkowania;

- przygotowanie polowych obiektów fortyfikacyjnych w rejonach długich odpoczynków;

- rozbudowę inżynieryjną rejonów rozmieszczenia dla poszczególnych elementów ugrupowania pododdziałów /oddziałów/ wojsk raketowych i artylerii na stanowiskach startowych i ogniowych.

Trzecia grupa zadań zabezpieczenia inżynieryjnego stanowią wszystkie inne prace mające na celu stworzenie sprzyjających warunków wykonania zadań ogniowych.

Do tej grupy zadań należy zaliczyć:

- osłonę rejonów stanowisk ogniowych /startowych/ systemem zapór inżynieryjnych przez ustawienie pojedynczych min i grup min przeciwpancernych, min sygnalizacyjnych i oświetleniowych oraz zapór małowidocznych;

- prowadzenie prac maskowniczych przy użyciu specjalnego sprzętu inżynieryjnego i materiałów miejscowych dla potrzeb maskowania bezpośredniego;

- przygotowanie miejscowych źródeł wody; studzien i urządzeń wodociagowych do urządzenia punktów zaopatrywania w wodę dla potrzeb własnych;

- odbudowę obiektów fortyfikacyjnych i usuwanie zawałów powstałych w wyniku uderzeń jądrowych w swoich rejonach rozmieszczenia, w ramach likwidacji skutków porażenia bronią jądrową.

Ponadto pododdziały wojsk raketowych i artylerii naziemnej wykorzystują własne środki rozpoznania dla potrzeb rozpoznawania obiektów fortyfikacyjnych i zapór przeciwnika.

5. Pododdziały wojsk łączności.

Pododdziały wojsk łączności wykorzystując posiadane siły i środki wykonują bezpośrednio dla swoich potrzeb następujące zadania zabezpieczenia inżynieryjnego:

- budują okopy i ukrycia dla ludzi oraz sprzętu znajdującego się na ich wyposażeniu;

- montują schrony z gotowych elementów dla rozmieszczenia węzłów łączności;

- prowadzą prace minerskie związane z wysadzeniem gruntu w celu wykonania wykopów pod schrony i ukrycia;

- ustawiają miny sygnalizacyjne i oświetleniowe oraz zapory małowidoczne dla osłony węzłów łączności;

- organizują punkty zaopatrywania w wodę dla własnych potrzeb, wykorzystując miejscowe źródła, a zwłaszcza studnie i urządzenia wodociagowe;

- wykorzystują posiadany sprzęt maskowniczy i materiały miejscowe dla potrzeb maskowania bezpośredniego;
- sprawdzają pod względem zaminowania rejony przewidziane dla rozmieszczenia własnych pododdziałów oraz samodzielnie usuwają wykryte miny i niewypały;
- prowadząc marsz samodzielnie, przygotowują drogi na przełaj, w razie konieczności urządzają przeprawy w b. bród.

W ramach likwidacji skutków porażenia bronią jądrową odbudowują obiekty fortyfikacyjne i usuwają zawały powstałe w wyniku uderzeń jądrowych w swoich rejonach rozmieszczenia.

6. Pododdziały wojsk chemicznych.

Do zadań zabezpieczenia inżynierskiego wykonywanych przez pododdziały wojsk chemicznych w toku organizacji i prowadzenia działań zalicza się:

- budowę okopów, odcinków transzei oraz rowów łączących dla samoobrony;
- budowę szczelin i ukryć dla ludzi i sprzętu oraz instalacji specjalnych;
- wykonanie obiektów polowych dla posterunków obserwacji skażeń;
- zaopatrywanie schronów w urządzenia filtrowentylacyjne i przegrody gazoszczelne;
- odbudowę obiektów fortyfikacyjnych i usuwanie zawałów powstałych w wyniku uderzeń jądrowych w ramach likwidacji ich skutków w swoich rejonach rozmieszczenia;
- sprawdzanie pod względem zaminowania, a w razie potrzeby rozminowanie kolejnych rejonów przewidzianych do zajęcia przez własne pododdziały w toku działań oraz rejony przewidziane do rozwinięcia punktów zabiegów specjalnych;
- wykonanie przejść w zaporach inżynierskich w czasie pracy w strefach skażeń;

- ustawianie grup min w razie bezpośredniego zagrożenia, dla osłony rejonów rozmieszczenia, a szczególnie dla osłony punktów zabiegów specjalnych;
- torowanie dla swóich potrzeb dróg na przełaj;
- urządzenie i utrzymywanie dróg w rejonach zabiegów punktów specjalnych;
- przygotowanie punktów zaopatrywania w wodę dla własnych potrzeb oraz dla potrzeb organizacji punktów zabiegów specjalnych przy wykorzystaniu miejscowych ujęć wodnych;
- maskowanie bezpośrednio w rejonach rozmieszczenia i rejonach wykonywanych prac przez wykorzystanie podręcznych i etatowych środków maskujących.

7. Pododdziały samochodowo-transportowe.

Pododdziały samochodowo-transportowe własnymi siłami i środkami wykonują bezpośrednio i samodzielnie następujące zadania zabezpieczenia inżynieryjnego:

a/ W zakresie fortyfikacyjnej rozbudowy terenu:

- budują okopy dla samoobrony;
- budują ukrycia dla ludzi i pojazdów mechanicznych;
- wykonują bezpośrednie prace maskownicze wykorzystując sprzęt etatowy i materiały podręczne.

b/ W zakresie zabezpieczenia ruchu i manewru:

- rozpoznają, wytyczają i urządzają drogi na przełaj w celu obejścia zniszczonych dróg i obiektów drogowych;
- wykonują najprostsze naprawy dróg i obiektów drogowych, jak zasypywanie lei na drogach, wzmacnianie nawierzchni mostów jedno - i dwuprzęsłowych;
- określają nośność mostków i przepustów na drogach objazdu;
- wytyczają i urządzają brody na drogach objazdu.

A ponadto:

- wykonują nieetatowe pokrycia drogowe oraz mostki przyburtowe dla samochodów;
- sprawdzają rejony rozmieszczenia własnych pododdziałów pod względem zaminowania i samodzielnie usuwają pojedyncze miny i niewypały;
- urządzą dla własnych potrzeb punkty zaopatrywania w wodę, wykorzystując miejscowe ujęcia wody;
- odbudowują własne obiekty fortyfikacyjne i usuwają zawały z dróg w swoich rejonach rozmieszczenia w ramach likwidacji skutków porażenia bronią jądrową.

8. Pododdziały wojsk komunikacji /drogowe i kolejowe/.

Pododdziały wojsk komunikacji własnymi siłami i środkami wykonują następujące zadania zabezpieczenia inżynierskiego:

- budują polowe ochronne obiekty fortyfikacyjne w rejonach rozmieszczenia oraz w rejonach wykonywania prac specjalistycznych;
- maskują własne pododdziały oraz wykonywane przez siebie obiekty /drogowe i kolejowe/ przy użyciu etatowych środków inżynierskich oraz materiałów miejscowych;
- rozminowują teren i przeszkody wodne w rejonach wykonywanych przez siebie obiektów /drogowych i kolejowych/, usuwają pojedyncze miny i niewypały w rejonach rozmieszczenia;
- osłaniają zaporami inżynierskimi wykonane przez siebie obiekty komunikacyjne oraz ustawiają zagrody przeciwminowe w wodzie;
- urządzą dla własnych potrzeb punkty zaopatrywania w wodę wykorzystując miejscowe ujęcia i etatowy sprzęt inżynierski;
- odbudowują obiekty fortyfikacyjne i usuwają zawały w swoich rejonach rozmieszczenia, powstałe w wyniku uderzeń jądrowych.

9. Pododdziały wojsk radiotechnicznych.

Pododdziały wojsk radiotechnicznych wykonują dla własnych potrzeb następujące zadania zabezpieczenia inżynierskiego:

- budują punkty obserwacyjne, ukrycia a nawet schrony typu lekkiego dla ludzi i sprzętu bojowego wykorzystując do tego celu gotowe elementy składane oraz maszyny inżynierskie i zestawy materiału wybuchowego;

- sprawdzają rejony rozmieszczenia własnych pododdziałów pod względem zaminowania, a w razie konieczności samodzielnie usuwają miny i niewypały;

- ustawiają w razie konieczności zapory inżynierskie, głównie fortyfikacyjne oraz grupy min, szczególnie sygnalizacyjno-oświetleniowe dla osłony własnych obiektów;

- oczyszczają własne rejony rozmieszczenia z zawał i zniszczeń powstałych na skutek wybuchów jądrowych oraz odbudowują urządzenia i obiekty fortyfikacyjne;

- rozpoznają drogi, wykonują doraźnie drobne naprawy uszkodzonych odcinków dróg, rozpoznają i wytyczają objazdy, dokonują drobnych napraw mostów, określają nośność mostów, a w koniecznych wypadkach wykonują najprostsze prace związane z ich wzmocnieniem /Przedsięwzięcia te realizują dla własnych potrzeb przy samodzielnym wykonywaniu marszów/;

- rozpoznają miejscowe zasoby materiałowe przydatne dla potrzeb prac inżynierskich;

- przygotowują miejscowe ujęcia wodne do organizowania dla własnych potrzeb punktów zaopatrywania w wodę;

- wykonują prace maskownicze wykorzystując sprzęt inżynierski i materiały miejscowe.

10. Pododdziały tyłowe.

Do zasadniczych zadań zabezpieczenia inżynierskiego realizowanych przez pododdziały tyłowe należą:

a/ Zapewnienie warunków swobodnego ruchu i manewru w toku wykonania zadań bojowych.

b/ Zwiększenie odporności i żywotności.

Pierwsza grupa zadań realizowana jest poprzez wykonanie następujących przedsięwzięć:

- określenie przydatności dróg i mostów oraz wytyczenie dróg na przełaj i objazdów oraz urządzenie brodów na przeszkodach wodnych;

- dokonywanie nieskomplikowanych napraw uszkodzonych dróg i mostów, jak zasypywanie lei, ułożenie nawierzchni kolejinowej, wyprofilowanie korony drogi, wykonanie przepustu i przejazdu przez rowy melioracyjne;

- usuwanie mian z zaminowanych obszarów leśnych w przypadku rozmieszczania urządzeń tyłowych w lasach;

- pokonywanie przeszkód wodnych w bród, po lodzie oraz na miejscowych i podręcznych środkach przeprawowych.

Druga grupa zadań obejmuje całokształt prac związanych z ochroną i obroną elementów ugrupowania tyłowego przed oddziaływaniem różnych środków rażenia. W tym zakresie pododdziały muszą wykonywać:

- okopy dla pojedynczych żołnierzy oraz szczeliny;

- ukrycia dla sprzętu, środków materiałowych i samochodów transportowych;

- obiekty w systemie kwatermistrzowskich punktów dowodzenia;

- przedsięwzięcia maskownicze własnych urządzeń stosując do tego celu środki etatowe i miejscowe;

Ponadto powinny one:

- sprawdzić rejony rozmieszczenia dla własnych pododdziałów i urządzeń pod względem na zaminowanie oraz samodzielnie usunąć wykryte miny;

- osłonić rejony rozmieszczenia pododdziałów i urządzeń tyłowych zaporami fortyfikacyjnymi, grupami min przeciwpancernych /przeciwpiechotnych/, a także minami sygnalizacyjnymi;

- wykorzystywać istniejące ujęcia wody do organizacji punktów zaopatrywania w wodę dla potrzeb własnych;

- odbudowywać obiekty fortyfikacyjne i usuwać zawały we własnych rejonach rozmieszczenia, powstałe w wyniku uderzeń bronią jądrową.

III. Zakończenie.

Wszystkie rodzaje wojsk i służb do wykonania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego dla własnych potrzeb powinny szkolić w tym zakresie swoje pododdziały by stały się one w tym zakresie samowystarczalne. Wykonanie podstawowych prac inżynieryjnych jest w głównej mierze warunkiem ich ochrony przed skutkami działania środków rażenia przeciwnika, a także i swobody działania na współczesnym polu walki.

Przedstawione zadania są oczywiście tylko skrótowym ujęciem zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, jakie powinny być wykonywane przez poszczególne rodzaje wojsk i służb.

W związku z koniecznością przygotowania wojsk do samodzielnego wykonywania wielu różnorodnych prac inżynieryjnych, wszystkie pododdziały rodzajów wojsk powinny być dokładnie zapoznane z istotą zabezpieczenia inżynieryjnego i wyrabiać w sobie nawyki wykonania prac w tym zakresie. Za wykonanie zadań zabezpieczenia inżynieryjnego dla potrzeb każdego rodzaju wojsk i służb ponoszą pełną odpowiedzialność dowódcy tych pododdziałów.

Literatura:

1. płk dr St. Soroka - Istota i treść saperyzacji poszczególnych rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb oraz jej wpływ na podział zadań wykonywanych w ramach inżynieryjnego zabezpieczenia działań bojowych wojsk i zasady użycia wojsk inżynieryjnych we współczesnych warunkach. Archiwum ASG nr 028892.

2. kpt. mgr inż. A. Matty - Przygotowanie i wyposażenie pod względem inżynieryjnym pododdziałów rodzajów wojsk do samodzielnego pokonywania terenu. Biblioteka Naukowa ASG nr PF-11671.
3. Korespondencja z wojsk.

OPRACOWAŁ:
ST. WYKŁĄDOWCA KATEDRY TWInż.

płk dypl. K. DIDEŃKO

Wykonano w 100 egz.
Egz. Nr 1-100- B.T.
Wyk. płk dypl. K. Dideńko
Druk H.K. - E.K.
Nr ks. 01532/03323/WW

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biuletynu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

40865

